

ДАРИТЕЛСТВОТО

Уважаеми г-н Ректор и членове на ръководството на НБУ,
Уважаеми преподаватели,
Скъпи дипломанти и студенти,
Скъпи гости,

Благодарим Ви за честта и удоволствието да бъдем между вас днес. Поздравяваме дипломантите с успешното им дипломиране. Пожелаваме им здраве, плодотворна творческа дейност, както и успешна реализация. Пожелаваме им да вървят уверено по избрания от тях път, да бъдат с открити сърца един към друг, да посрещат смело предизвикателствата на живота. Нека успехът на всеки от тях бъде вдъхновение за останалите. Основната тема, по която днес искаме да споделим своя опит с вас е темата за дарителството. Преди това с няколко думи ще ви представя нашето семейство. Аз съм машинен инженер, работил дълги години като старши научен сътрудник в бившия Централен институт по изчислителна техника в София. Бил съм ръководител на много разработки, автор на 20-тина изобретения в тази област и на две литературни произведения, публикувани от издателство Кибеа. Девет години работих в Дубай ОАЕ като инженер и мениджър в машино-строителна фирма с английско ръководство. Съпругата ми е инженер химик, работила е като научен сътрудник в областта на текстилното облагородяване, ръководила е много разработки в своята област. Синът ни Станислав от ранна възраст проявяваше разностранни интереси, математически и лингвистични способности, увлечение към музиката и изобразителните изкуства. Като отличен математик след завършване на Софийската математическа гимназия започна да следва „Изчислителна техника“ в ТУ в София, но две години по-късно реши да се отдаде изцяло на музиката. Завърши курс за продуценти, студийни музиканти и тонрежисьори в Охайо, САЩ и едногодишен курс за кийбордисти в Музикалния институт на Лос Анжелис в Калифорния. Закупуването на синтезаторите KORG i3 и Yamaha дадоха силен тласък в развитието на неговия талант като студийен музикант и композитор. През 2003 той издаде албум с авторска музика „Алтернативен джаз“. Подготвил бе и други записи. Но както казва Джон Ленън, животът е това, което се случва докато правим планове за него. Преди три години внезапно загубихме Стенли. В личния му архив намерихме неиздадена музика за още 9 диска. Издадохме ги в края на 2013г. като антология от общо 10 СД. Намерихме дневниците и лириката му, музикална литература и записи от известни музиканти и събития по света и в България. Как музиката бе станала смисъл и съдържание на живота на Стенли е разказано в нашата книга „Извън петолинието“, публикувана наскоро от издателство „Кибеа“. Тя е основана на дневниците, размислите върху живота и текстовете за песни на Стенли. Постепенно се зароди идеята с общи усилия, на НБУ и наши, съществуващото звено за компютърно музициране и компютърна звукообработка да се преустрои в Център със същото предназначение, но оборудван на най-високо техническо ниво, в който да бъдат използвани и инструментите и архива на Стенли. Тази идея е вече осъществена. Чрез архитектурно и техническо преустройство на наличната площ, в новосъздадения Център младите бъдещи музиканти ще имат възможност при отлични условия, тук в НБУ, най-иновативния, съвременен и творчески ориентиран университет у нас, да се обучават и развиват таланта си. Възникването на тази идея и нейното осъществяване бе процес, изпълнен с вдъхновението и участието на много творчески настроени хора от НБУ. Това придаде смисъл на нашето съществуване в периода на най-тежкото ни изпитание. Разбрахме, че не сме сами в желанието

си всичко сътворено от нашия син и от нас самите да бъде предадено на идващите след нас. Дейността на всеки от нас се гради върху направеното от хора, живяли преди него.

Дарителството е двустранен процес. Кой е по-облагодетелстван? Дарителят или дареният?

Едни от най-хубавите думи за дарителството, които са вдъхновение и за самите нас, са написани от един известен поет, писател, философ и художник, Халил Джибран – ливанец с християнско вероизповедание, живял в Съединените щати – в книгата му „Пророкът“. Ето част от неговото есе за дарителството:

„Вие сте щедри, но малко, когато дарявате от вашата собственост. Само когато дарявате от самия себе си, вие сте истински щедри.

Какво са вашите притежания, освен вещи, които пазите и съхранявате със страха, че могат да ви потрябват утре? Какво ще донесе утрешният ден на благоразумното куче, което заравя кокали без следа в пясъка, докато върви с поклонниците към Свещения град? И какво е страхът от потребност, освен потребността сама за себе си? Не е ли ужас от жажда, неутолимата жажда, когато вашият кладенец е пълен?

Има хора, които даряват малко от многото, което имат и те го даряват за да получат признание и тяхното скрито желание прави даровете им нездравословни.

Но има и такива, които имат малко и даряват всичко. Те са вярващите в живота и неговата щедрост и тяхната хазна никога не се изпразва. Те са тези, които даряват с радост и радостта е тяхната награда.

Има и такива, които даряват с болка, и тази болка е тяхното кръщение.

Има и такива, които даряват и не познават болката от даването, нито търсят радост, нито дават с благоразумие и достоинство. Те даряват, както лавандулата от отсрещната долина издишва своя аромат в пространството. Чрез ръцете на тези хора говори Бог и чрез техните очи Той се усмихва на света.

Добре е да се дава в отговор на молба, но по-добре е да се дава без молба, чрез разбиране. За отворените за даряване ръце търсенето на този, който ще получи е по-голяма радост, отколкото самото даряване.

А има ли нещо, което бихте задържали?

Всичко, което притежавате, един ден ще бъде раздадено. Затова дарявайте сега, когато времето е ваше, а не на вашите наследници. Вие често казвате: "Бих дал, но само на този, който заслужава". Но дърветата от вашата овощна градина не казват това, нито стадата от вашите пасища.

Те дават, за да могат да оцеляват. Задържането е загиване.....

Най-напред вижте дали вие самият заслужавате да бъдете инструмент на даряването. Животът е този, който дава на живота, докато вие, които се считате за дарители, сте само свидетели.

И вие, които получавате, а вие всички сте такива, приемайте необременени от благодарност, за да не се почувствате обвързани към себе си и към този, който ви дарява. По-добре заедно с даващия своите дарове се извисете като на криле"...

Ние ще добавим:

Защото всъщност, само Бог е истинският, вечният, великият дарител за всички нас – които се назоваваме даряващи и дарявани.

Радостни сме, че на днешния ден сме с вас и можем да ви пожелаем весел празник осми декември!

На добър час!

07.12.2016г.

Росица и Иван Станчеви